

СТ А Н О В И Щ Е

за докторската дисертация
на докторант хонор.препод. СТОЯН ДЕЧЕВ

от проф.д-р ИВАН ГАЗДОВ, научен ръководител

Уважаеми колеги,

Без преувеличение мога да кажа, че за мен общуването като научен ръководител с докторанта СТОЯН ДЕЧЕВ беше всичко онова, което се желае за постигането на сериозни научни резултати. Разбира се имам привилегията да познавам докторанта от дългите години на неговата всеотдайна и качествена работа със студентите в катедрата. Начинът му на общуване, вникването в индивидуалното пространство на всеки студент, му беше спечелило авторитета на безкомпромисен учител, който разкрива и повелява само най-високите нива на много трудната и особена сфера на педагогиката в изкуството.

И никак не беше чудно, че той избра за своя научен труд именно да анализира, структурира и популяризира голямото дело на нашия възхитителен учител проф.Александър Поплилов, който ни преведе необременени и несмутени през безпощадните дебри на нормативната естетика през онези далечни години.

Стоян Дечев имаше големия късмет да бъде ученик на проф.Поплилов в последните зрели години на неговата педагогическа дейност. Със своите качества (твърде редки впрочем не само за студент, а дори и за повечето художници) като любопитство, усърдие, изпълнителност, отговорност и най-важното - ясно съзнание, че общува с

един феномен, Стоян Дечев успя да запомни, съхрани и запази освен уроците на професора, и чувството за признателност, респект и уважение, които демонстрира успешно в своята дисертация. Не случайно развитата теза в дисертацията е за педагогическата дарба на проф. Поплилов. Още повече, че нашето изкуствознание е голям дължник на художника и педагога Поплилов. Ако за неговите творчески изяви все нещо се намира, то неговото дело като педагог не е отразено подобаващо. Този труд на Стоян Дечев не само слага край на тази аномалия, но и постига нещо много повече: показва пред обществото УЧИТЕЛЯ не само като ерудит, но и като човек с емоция, който успява да ни подсказва и внуши, че изкуството не се прави само някъде другаде, а е по силите на всеки даровит и свободен човек.

Трудът е структуриран по правилата на научната систематика за докторска дисертация. Езикът е сочен, отразяващ в голяма степен специфичния изказ на проф. Поплилов. Докторантът е успял да пресъздаде със словото си онази атмосфера в ателието, която караше студенти и колеги да се чувстват вдъхновени. Съществен принос на докторанта е значителния труд за издирване и събиране на мнения на бивши студенти и колеги на Поплилов. Тези интервюта са естетически разрез на щастливите преподавателски дни на големия художник, а в теоретичен план представената дисертация се явява значим обществен акцент в българската изкуствоведска мисъл. Трудът е богато илюстриран, като освен познати и значими творби, са представени също и скици и рисунки от лекциите-срещи със студентите, които Дечев е съхранил. Докторантът правилно е предпочел емоционалния пред формалния изказ, с което отдава още веднъж почит към художника, който владееше словото наравно с четката.

Поздравявам сърдечно Стоян Дечев за целия немалък път, който премина добросъвестно като един естетически топограф и му благодаря за уважителното споделяне на всеки един детайл от този труд. Предлагам дисертацията да бъде публикувана от катедрата като фундаментално необходимо пособие, с което да отбелязваме значимите моменти от явния напредък в нашето изкуство.

Предлагам на уважаемото жури с цялата сериозност да присъди на хонор.препод. докторант **СТОЯН ДЕЧЕВ** научната и образователна степен „ДОКТОР“.

Проф.д-р **ИВАН ГАЗДОВ**
научен ръководител

16.2.2018